

N:o 39.

Af Herr Nils Nilsson från Blekinge län: Med förslag till förändrade grunder för försvarsväsendets ordnande.

Utaf dagens brännande frågor torde utan tvifvel den, att söka skydda vår sjelfständighet, ligga oss närmast om hjertat. Under det att de stora nationerna i Europa så hemlighetsfullt som möjligt uppjudit all förmåga att förskaffa sig de mest uppfinningsrika förstörelsevapen, ha i allmänhet de mindre nästan ingenting gjort. Det nu pågående kriget emellan tvänne af Europas mäktigaste stater har visat oss, att, i det skick vårt försvarsväsende befinner sig, föga eller intet kan uträttas. Denna åsigt är nu så stadgad, att derom icke mycket behöfver ordas. Något nytt orh mera tidsenligt måste anskaffas, så framt vi skola kunna gå en lycklig och tryggad framtid till mötes; och detta nya kunna vi icke vinna på annat sätt än genom allmän folkbeväpning. Vårt lands naturliga gränser säga oss, att vi aldrig böra tänka på utvidgandet af desamma utan endast försvara hvad vi ega. Ett anfallskrig bör således aldrig från vår sida komma i fråga, och för att undanrödja alla faror för framtiden i detta afseende vore önskligt, att, då nya försvaret kommer till stånd, en grundlagsförändring kunde erhållas, som fullt betryggade Svenska folket härutinnan. Blir vårt nationalförsvar väl ordnadt, så att en fiende i hvarje vapenför man ser en soldat, som med svärdet i hand gör honom hvarje fotsbredd jord stridig, skall han betänka sig mer än en gång, innan han vågar att anfälla. Men för att ett sådant försvar skall kunna vinnas en sådan utveckling, måste de uppoffringar, detsamma tarvar, så jemnt som möjligt fördelas på alla. Att åtaga sig nya bördor, utan att inom viss bestämd tid blifva befriad från det nu på en viss del af jorden hårdt tryckande indelningsverket, är för Svenska allmogen icke möjligt. Då jag endast i den allmänna folkbeväpningen ser landets sjelfständighet bevarad, anser jag icke nödigt att detsamma bibehålles. För utbildande af

vårt nationalförsvar är redan mycket förberedt dels från Statens sida genom införande af vapenöfningar i folkskolorna och dels ock från den enskildes genom det fria skarpskytteväsendet. Den allmänna värnepligten vid det nya försvaret anser jag böra taga sin början vid 20 och räcka till 55 å 40 års ålder, indelad i olika klasser samt att såväl exercis- som skjutöfningar, för att göra dem så litet tryckande som möjligt, både i afseende på kostnader och tidspillan, måtte hållas inom häradet, så framt folkmängden uppgår till ett visst och bestämdt antal.

Då jag icke eger den djupa blick, som saken härutinnan kräver för att framlägga något detaljeradt förslag, har jag blott velat framhålla de allmänna grunderna till vårt försvars ordnande samt hemställa att Riksdagen ville besluta:

- 1:o) allmän folkbeväpning;
- 2:o) att icke någon friköpning eller legning må ega rum;
- 3:o) att tidsenlig och tillräcklig krigsmateriel må anskaffas;
- 4:o) att exercis- och skjutöfning må ske inom häradet, då folkmängden uppgår till minst 10,000;
- 5:o) att nu på rote och rusthåll hvilande indelningsverket må försvinna på 10 å 15 år samt på vakans ställda nummer erläggas intilldess en årlig afgift af 60 R:dr.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Nils Nilsson,
från Blekinge.

N:o 40.

Af Herr Nils Nilsson från Blekinge län: Om ändring i Kongl. Kungörelsen den 11 Maj 1855, angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande.

Enligt Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse den 11 Maj 1855, angående grunderna för markegångsprisens bestämmande, stadgas, bland annat, att de, som utses